

Transcripció del vídeo: Paràbola de les verges nècies i prudents, Sant Quirze de Pedret de Cercs

Dr. Zucker i Dr. Harris - SmartHistory

Octubre de 2011

Paràbola de les verges nècies i prudents, Sant Quirze de Pedret de Cercs

(Música)

–Steven: Ens trobem davant del Museu Nacional d'Art de Catalunya, a punt de gaudir de la seva increïble col·lecció d'art romànic. Aquest és una obra que va ser transportada des dels Pirineus.

–Beth: Des de diverses esglésies romàniques i el museu les va portar des d'aquestes esglésies amb la finalitat de preservar-les com a part del patrimoni cultural i artístic de Catalunya.

–Steven: Aquest fet data de finals del segle XIX i això és realment molt important que l'estat català va reconèixer la importància d'aquestes pintures. Probablement el que hauria passat és que haurien estat espoliades del seu lloc original i venudes al mercat internacional.

–Beth: Tot i que no les estem veient al lloc original, a les esglésies de les muntanyes on seria el lloc ideal per apreciar-les, crec que el museu ha realitzat un treball fabulós en intentar oferir-nos una experiència propera a com eren aquestes obres ubicades als murs de les esglésies.

–Steven: Probablement hauríem de comentar que un dels motius pels quals aquests frescos estan tan ben conservats possiblement per l'aïllament dels pobles dels Pirineus d'on són originaris.

Figura 1: Pintures de Pedret- Absis sud de pedret. MNAC

–Beth: Disposem de tota aquesta obra meravellosa de l'art romànic en aquesta regió; pintors, artesans procedents de regions diferents, tradicions diferents, fet que, a mesura que camines i observes totes les diferents pintures murals, identifiquis una enorme varietat estilística.

–Steven: És evident que era una interacció amb l'est, potser amb Itàlia, i és realment aquest tipus de moment fascinant. Hi havia hagut prou estabilitat política i econòmica quan, per primera vegada a molts anys a Europa, hi va haver la possibilitat de realitzar alguns viatges d'una part d'Europa a l'altra.

–Beth: Estem veient un absis semicircular amb una petita finestra al centre.

–Steven: És absolutament de l'estil romànic.

–Beth: Sí, és romànic. Grans parets gruixudes, fet molt important. Això és abans que les parets s'obrisin als vitralls del període Gòtic. Hem d'imaginar que tots els murs gruixuts de les esglésies cobertes amb aquests frescos bonics i acolorits... I, en aquest cas, l'espai semicircular narra la història de les verges nòcies i les verges prudentes. Les verges prudentes a l'esquerra i les nòcies a la dreta.

–Steven: Aquesta és realment una al·legoria de la noció del matrimoni de l'església amb Déu i Crist, així que les verges prudentes i les verges nòcies esperen la comitiva dels nuvis amb les seves llànties. Les verges prudentes mostren tenir suficient previsió en estar preparades per portar suficients olis de manera que les seves llums d'oli, les seves llanternes, podrien il·luminar tot l'espai de la cerimònia. Les verges nòcies, d'altra banda, no han tingut aquesta previsió i van haver de córrer per comprar més oli fet que provoca que arribin tard a la comitiva dels nuvis. Tot això en realitat és una referència la fi dels temps, a l'apocalipsi, al judici final.

–Beth: Cal estar preparat.

–Steven: Bé, sí, exacte. Només els que estan preparats, aquells que han acceptat plenament a Crist amb antelació podran entrar al regne dels cels.

–Beth: El nuvi de la història és el mateix Crist. Veus a Crist assegut a la taula amb les verges sàvies que porten les seves espelmes il·luminades i que es mostren molt correctes i properes que, en comparació amb les verges de la dreta, les verges nòcies semblen una mica desorganitzades.

Figura 2: Pintura mural de les verges nècies i prudents Sant Quirze de Pedret, segle XI-XII

–Steven: Ho estan.

–Beth: No estan assegudes a la taula.

–Steven: Bé, en realitat estan, probablement negociant per adquirir o comprar més oli.

–Beth: (riure)

–Steven: I les seves mans es mouen en diferents direccions, les seves mirades també es mouen en diferents direccions, suggerint una mena de caos, crec.

–Beth: M'agrada com les verges de l'esquerra, on es troben al costat de la taula amb Crist, miren en la direcció de Crist. Estan centrades. La seva mirada es dirigeix cap a la figura de Crist. Crist està assegut a prop d'una mena d'arquitectura que representa la Jerusalem celestial. Quan veiem això, crec que tant tu com jo estem atònits per com [inintel·ligible] això sembla. Podria recordar-nos els mosaics de Ravenna, les figures mostren trets facials que són enterament geomètrics, els ulls en les formes de pastilles i les línies per a les celles.

–Steven: Pots veure aquest interès a la "Vicentina", especialment als mantells al voltant de les espatlles, on es poden veure les joies representades. Això en realitat em recorda molt als mosaics del 6è segle originaris de l'est d'Europa. Però també hi ha referències a la cultura clàssica. Per exemple, directament sota les verges, hi ha aquesta joia de petita banda que mostra un meandre, un poc geomètric que defineix un conjunt de formes que són originàries de l'antiga Grècia i que després van adoptar els romans. A continuació, es pot veure una cortina penjada. Això pot ser una referència a les tradicions de l'antic art romà que sovint es representa de forma il·lusionista

–Beth: També, alguns romanents de modelatge en un intent de fer que les figures es vegin de forma tridimensional, si observeu el modelatge de sota el coll o a les galtes, o una mica a la cortina, encara hi ha algun interès per crear una forma tridimensional. Però no hi ha dubte, d'altra banda que estem veient una obra medieval, pròpia del Romànic. Les figures són etèries i allargades. Les seves mans s'allarguen, fet pel qual els seus gestos són força comprensibles. A sobre tenim una gran Màndorla o forma d'halo amb l'arc de Sant Martí pintat i les joies al seu voltant que, òbviament, mostren la figura de Crist i Maria o la de Maria amb el nen Jesús. Per tant, és important recordar aquest tipus d'obres pintades a l'interior d'una església perquè algú les veiés amb la finalitat d'aprendre totes les històries importants que narra la Bíblia.

–Steven: La població hauria estat en gran mesura analfabeta i, per tant, la idea de d'explicar aquestes històries, explicant aquestes paràboles a través de les imatges haurien estat cabdals.

–Beth: També m'ha sorprès totes les superfícies decorades; les joies pintades, el motiu floral, hauria d'haver estat, en accedir a l'església, gairebé com entrar al Jerusalem celestial.

(Música)